

Motion till riksdagen

1985/86:Jo413

Arne Andersson i Ljung m. fl. (m)

Yrkesfisket

Svensk fiskerinäring ger ett viktigt bidrag till folkförsörjningen. I händelse av krig eller avspärning ökar fiskets betydelse. En förutsättning för att bibehålla en levande kust och skärgård är att fisket ges sådana förutsättningar att det kan överleva.

Det viktigaste medlet för att bibehålla fisket är att en stabil och acceptabel lönsamhet kan erhållas. Fisket får inte vara den näring som offras på handelspolitikens altare. Sverige bör tillförsäkra sig sin rättmätiga andel av fisket i de vatten som omger oss. Således bör andelen i Skagerrak vara en tredjedel, i Kattegatt ca hälften och i Östersjön ca en tredjedel av de totala uttagen (t. a. c.). Dessa fiskerättigheter kan sedan bytas mot fiskerättigheter i t. ex. Nordsjön.

Vad gäller Östersjön är det viktigt att det rovfiske som bedrivs i den s. k. vita zonen öster om Gotland hejdas. Det är angeläget att gränsdragningsfrågan mellan Sverige och Sovjetunionen löses på ett för oss tillfredsställande sätt.

Det är också viktigt att övervakningen av våra fiskegränser bedrivs med stor skärpa.

I handelsavtalet mellan Sverige och EG råder det obalans i villkoren mellan export och import av fiskeprodukter. Den dåvarande socialdemokratiska regeringen medgav 1972 – mer eller mindre av misstag – EG en införelavgiftsfri export av fiskeprodukter till Sverige utan att få motsvarande kompensation härför.

I det frihandelsavtal Sverige ingick med Grönland 1985 när Grönland lämnade EG ingick också denna obalans. Detta innebär att svensk konservindustri har konkurrensnackdelar gentemot EG:s. Detta går i sista hand ut över fiskarnas förstahandspriser. När Spanien och Portugal den 1 januari 1986 blev medlemmar i EG försämrades konkurrensläget ytterligare.

Regeringen bör arbeta för att handeln mellan i första hand EG och Sverige vad gäller fisk och fiskeprodukter skall ske på lika villkor. Detta bör ges regeringen till känna.

Den svenska fiskeflottan, som krymptes i slutet av 1960-talet och i mitten av 1970-talet är i behov av förnyelse och upprustning. Fiskaren måste få en bättre arbetsmiljö och större säkerhet. Lönsamheten i fisket medger inte att investeringar och kostnadskrävande renoveringar görs.

För att underlätta stora investeringar har hittills s. k. fiskerilån på förmånliga villkor kunnat erhållas. Behovet av nya fartyg är fortfarande stort. Kostnaderna har ökat kraftigt och lånebeloppet har inte räknats upp

sedan 1978. Vi föreslår därför att anslaget E 7. Lån till fiskerinäringen ökas med 15 milj. kr. till 50 milj. kr.

Mot. 1985/86
Jo413

Yrkesfisket måste prioriteras framför fritidsfisket. Framför allt gäller detta det kustnära fisket. Inom vissa områden är konkurrensen om fiskbestånd, fiskeplatser och avsättning ett stort problem för yrkesfisket. Det är av stor betydelse för att upprätthålla en levande kust och skärgårdsbygd och för vår beredskap att ett aktivt yrkesfiske upprätthålls.

Inom vissa områden kan det vara lämpligt att kustfisket kompletteras med vattenbruk. Yrkesfiskare bör därför prioriteras vid tillståndsgivning för denna verksamhet. Vederbörlig miljöhänsyn måste dock tas.

Hemställan

Med anledning av vad som i motionen anförts hemställs

1. att riksdagen beslutar att till anslaget E 7. Lån till fiskerinäringen anslå 50 000 000 kr.,

[2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att handeln med i första hand EG med fisk och fiskeprodukter bör ske på lika villkor.¹]

Stockholm den 24 januari 1986

Arne Andersson (m)

i Ljung

Sven-Eric Lorentzon (m)

Jens Eriksson (m)

Ivar Virgin (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Ingvar Eriksson (m)

Sven Munke (m)

Bertil Danielsson (m)

Hans Dau (m)

Göthe Knutson (m)

Arne Svensson (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

¹1985/86:U507.